

Dictum

1) Het Koninkrijk België is de verplichtingen die op hem rusten krachtens richtlijn 2009/72/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van richtlijn 2003/54/EG, en krachtens richtlijn 2009/73/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas en tot intrekking van richtlijn 2003/55/EG, niet nagekomen door de volgende bepalingen niet naar behoren te hebben omgezet:

— artikel 9, lid 1, onder a), van zowel richtlijn 2009/72 als richtlijn 2009/73;

— artikel 37, lid 4, onder a) en b), van richtlijn 2009/72 en artikel 41, lid 4, onder a) en b), van richtlijn 2009/73, en

— artikel 37, lid 6, onder a) tot en met c), en lid 9, van richtlijn 2009/72 en artikel 41, lid 6, onder a) tot en met c), en lid 9, van richtlijn 2009/73.

2) Het Koninkrijk België wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 10 van 13.1.2020.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 25 november 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Okresný súd Košice I — Slowakije) — NI, OJ, PK / Sociálna poisťovňa

(Zaak C-799/19) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Sociale politiek – Richtlijn 2008/94/EG – Artikelen 2 en 3 – Bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever – Begrippen “onvervulde aanspraken van de werknemers” en “insolventie van de werkgever” – Arbeidsongeval – Overlijden van de werknemer – Vergoeding van de immateriële schade – Inning van de schuldvordering bij de werkgever – Onmogelijkheid – Waarborgfonds)

(2021/C 35/22)

Procestaal: Slowaaks

Verwijzende rechter

Okresný súd Košice I

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: NI, OJ, PK

Verwerende partij: Sociálna poisťovňa

Dictum

1) Artikel 2, lid 1, van richtlijn 2008/94/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever moet aldus worden uitgelegd dat een werkgever niet kan worden geacht in “staat van insolventie” te verkeren wanneer jegens deze werkgever is verzoekt om inleiding van een executieprocedure voor een in rechte erkende aanspraak op schadevergoeding, maar de schuldvordering in het kader van de executieprocedure oninbaar is verklaard wegens de feitelijke staat van insolventie van die werkgever. Het staat echter aan de verwijzende rechter om na te gaan of de betrokken lidstaat overeenkomstig artikel 2, lid 4, van deze richtlijn heeft besloten om de in deze richtlijn bedoelde bescherming van de werknemers uit te breiden tot een dergelijk geval van insolventie, dat is vastgesteld door middel van andere in de nationale wetgeving neergelegde procedures, die verschillen van de in artikel 2, lid 1, genoemde procedures.

- 2) Artikel 1, lid 1, en artikel 3 van richtlijn 2008/94 moeten aldus worden uitgelegd dat een vergoeding die door een werkgever aan nabestaanden verschuldigd is voor de immateriële schade zij hebben geleden als gevolg van het overlijden van een werknemer na een arbeidsongeval, slechts kan worden beschouwd als een “uit arbeidsovereenkomsten of arbeidsverhoudingen voortvloeiende aanspraak van werknemers” in de zin van artikel 1, lid 1, van deze richtlijn wanneer die vergoeding valt onder het begrip “bezoldiging” zoals omschreven in het nationale recht, hetgeen de nationale rechter dient na te gaan.

(¹) PB C 19 van 20.1.2020.

Hogere voorziening ingesteld op 12 juli 2018 door Oliver Spieker tegen de beschikking van het Gerecht (Zevende kamer) van 8 mei 2018 in zaak T-92/18, Oliver Spieker/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

(Zaak C-455/18 P)

(2021/C 35/23)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: Oliver Spieker (vertegenwoordigers: A. Schönfleisch, O. Spieker, M. Alber, N. Willich, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

Conclusies

- vernietiging van de beschikking van het Gerecht van de Europese Unie van 8 mei 2018 in zaak T-92/18, Spieker/EUIPO (Science for a better skin), waarbij het Gerecht heeft beslist tot verwerping van het beroep tot vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 12 december 2017 (R1067/2017-4) houdende afwijzing van rekwirants vordering tot vernietiging van de beslissing van de afdeling van het EUIPO van 20 maart 2017;
- vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 12 december 2017 (R1067/2017-4);
- verwijzing van het EUIPO in de kosten van de procedure, met inbegrip van rekwirants noodzakelijke kosten voor de vierde kamer van beroep en voor het Gerecht.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (Achtste kamer) heeft bij beschikking van 8 december 2020 de hogere voorziening afgewezen en beslist dat de in het ongelijk gestelde partij de kosten zal dragen.

Hogere voorziening ingesteld op 11 juni 2020 door João Miguel Barata tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 2 april 2020 in zaak T-81/18, Barata / Parlement

(Zaak C-259/20 P)

(2021/C 35/24)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: João Miguel Barata (vertegenwoordigers: G. Pandey, avocat, D. Rovetta, avocat, V. Villante, avvocato)

Andere partij in de procedure: Europees Parlement

Bij beslissing van 3 december 2020 heeft het Hof van Justitie (Zevende kamer) de hogere voorziening gedeeltelijk kennelijk niet-ontvankelijk en gedeeltelijk kennelijk ongegrond verklaard, en rekwirant verwezen in zijn eigen kosten.